

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 399

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 7 iunie 2011

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE	
72.	— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare 2-5
519.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare 6
HOTĂRĂRI ALE SENATULUI	
37.	— Hotărâre privind punerea de acord a Hotărârii Senatului nr. 31/2010 privind alegerea celor doi reprezentanți ai societății civile în Consiliul Superior al Magistraturii cu Decizia Curții Constituționale nr. 54/2011 6
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
573.	— Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.290/2010 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării de utilitate publică „Varianta de ocolire Cluj Nord—Est, km 1+600 — km 4+520”, județul Cluj 7-10
ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI	
Hotărârea din 7 decembrie 2010 în Cauza Marian Niță împotriva României 11-16	

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru modificarea și completarea Legii nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 30 martie 2009, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Activitatea de cercetare-dezvoltare-inovare din domeniul agricol este activitate de utilitate publică și cuprinde cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovarea.”

2. La articolul 3, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) ASAS este instituție autonomă, apolitică, de drept public și de utilitate publică, cu personalitate juridică, de consacrare științifică și de cercetare în domeniile fundamentale și aplicative ale agriculturii și ale ramurilor componente ale acesteia. ASAS colaborează cu Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, cu Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu Ministerul Mediului și Pădurilor, cu Academia Română, cu Consorțiul Universităților de Științe Agricole, precum și cu alte instituții și organizații pentru realizarea obiectivelor din domeniile sale de activitate.”

3. La articolul 5, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (11) și (12), cu următorul cuprins:

„(11) Unitatea de management, fără personalitate juridică, se autofinanțează din sumele alocate programelor și proiectelor pe care le gestionează, acestea stabilindu-se în raport cu complexitatea activității, prin hotărârea prezidiului ASAS, cu respectarea legislației în vigoare.

„(12) Numărul de personal al unității de management va fi stabilit prin regulamentul propriu de organizare și funcționare, aprobat de prezidiu, în funcție de volumul lucrărilor, și nu este cuprins în numărul total de posturi aprobat prin hotărâre a Guvernului pentru ASAS.”

4. La articolul 5, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) ASAS poate să înființeze unități de cercetare-dezvoltare, baze experimentale și laboratoare proprii cu profil agricol, precum și alte entități specializate, cu sau fără personalitate juridică, în scopul utilizării sau al administrării optime a patrimoniului propriu, pentru asigurarea implementării strategiilor din domeniul cercetării, agreeate sau necesare, după caz, în condițiile legii și ale statutului propriu.”

5. La articolul 6, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (21), cu următorul cuprins:

„(21) Terenurile aflate în proprietatea ASAS, redobândite de către ASAS în temeiul aplicării legilor fondului funciar, precum și clădirile situate pe acestea au destinație exclusivă pentru

activitatea de cercetare-dezvoltare-inovare și multiplicarea materialului biologic în domeniul agricol, fiind inalienabile și insesizabile. Înstrăinarea sau schimbarea destinației acestor bunuri imobile se face numai prin lege.”

6. La articolul 6, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Terenurile cu destinație agricolă retrocedate ASAS, conform prevederilor Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare, și ale prezentei legi, vor fi atribuite comasat de către comisiile județene de aplicare a legilor fondului funciar din actualele terenuri administrate de către Agenția Domeniilor Statului și/sau de către unitățile și instituțiile de cercetare-dezvoltare reorganizate sau nereorganizate, după caz, la propunerea ASAS, pe raza oricărei unități administrativ-teritoriale.”

7. La articolul 6, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (31), cu următorul cuprins:

„(31) Prevederile art. 4 alin. (15) din Legea nr. 752/2001 privind organizarea și funcționarea Academiei Române, republicată, cu modificările ulterioare, se aplică și în cazul ASAS.”

8. La articolul 6, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Construcțiile și materialul biologic vegetal și animal din domeniul public sau privat al statului ori proprii, aflate în administrarea unităților de cercetare-dezvoltare, situate pe terenuri proprietatea ASAS, rămân sau trec, după caz, în domeniul privat al unității și se transmit în proprietatea ASAS, cu titlu gratuit. Predarea-preluarea se face pe bază de protocol încheiat între Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, ASAS și unitatea de cercetare-dezvoltare implicată.”

9. La articolul 6, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (7), cu următorul cuprins:

„(7) Cererile și acțiunile în justiție adresate instanțelor de către ASAS și de către unitățile de cercetare-dezvoltare sunt scutite de taxa judiciară de timbru.”

10. La articolul 10, după litera q) se introduc două noi litere, literele r) și s), cu următorul cuprins:

„r) preia și gestionează de la Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale Planul sectorial de cercetare din domeniul agricol și de dezvoltare rurală, împreună cu fondurile aferente, care conține programe și proiecte de interes prioritar avizate de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale;

s) întocmește documentații pentru acorduri, avize și autorizații de mediu.”

11. La articolul 11, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale activității ASAS se asigură din venituri proprii și din subvenții acordate de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale.”

12. La articolul 11, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) ASAS realizează venituri proprii din administrarea patrimoniului privat, iar destinația acestora este stabilită de prezidiul ASAS în conformitate cu obiectivele fundamentale ale acestei instituții. Evidențierea acestor venituri proprii se face în conturi distincte, purtătoare de dobânzi, deschise la bănci comerciale. Veniturile proprii realizate și neutilizate la finele anului se reportează în anul următor.”

13. Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — Conducerea ASAS se exercită de adunarea generală, care este forul suprem de conducere, de prezidiul ASAS, de biroul prezidiului ASAS și de președinte.”

14. La articolul 18, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alineatele (4¹) și (4²), cu următorul cuprins:

„(4¹) Președintele ASAS aprobă, cu avizul conform al Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, pentru domeniul agricol, regulamentul specific privind organizarea concursului pentru obținerea gradelor profesionale de cercetător științific gradele I și II în unitățile de cercetare-dezvoltare-inovare subordonate sau aflate în coordonarea ASAS.

(4²) Rezultatele concursului organizat pentru obținerea gradelor profesionale de cercetător științific gradele I și II în unitățile de cercetare-dezvoltare-inovare subordonate sau aflate în coordonarea ASAS se transmit Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului pentru validare.”

15. La articolul 26, alineatul (2) se abrogă.**16. La articolul 27, litera b) se abrogă.****17. La articolul 28, alineatele (1), (5), (7) și (9) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„Art. 28. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 17 alin. (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare, unitățile de cercetare-dezvoltare prevăzute în anexa nr. 1 se reorganizează ca institute naționale de cercetare-dezvoltare în domeniul agricol, cu personalitate juridică, în subordinea ASAS, cu finanțare din venituri proprii și din subvenții acordate de la bugetul de stat.

(5) Unitățile de cercetare-dezvoltare prevăzute în anexa nr. 4 se preiau și se integrează în cadrul instituțiilor de învățământ superior de stat, al Academiei Române și al Academiei Oamenilor de Știință din România, după caz.

(7) Unitățile de cercetare-dezvoltare prevăzute în anexa nr. 6 trec în subordinea Agenției Domeniilor Statului și se reorganizează ca societăți comerciale pe acțiuni cu capital integral de stat sau se desființează, după caz. Acțiunile societăților comerciale rezultate din reorganizarea unităților de cercetare-dezvoltare se preiau de Agenția Domeniilor Statului. Patrimoniul unităților de cercetare-dezvoltare care se desființează, format din bunuri mobile și imobile proprietate publică și privată a statului, se preia de Agenția Domeniilor Statului, cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare.

(9) Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Bioresurse Alimentare — I.B.A. București, Societatea Comercială «Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru

Apicultură» — S.A. București, Societatea Națională «Institutul Pasteur» — S.A. București, Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Mașini și Instalații destinate Agriculturii și Industriei Alimentare — INMA, Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice, Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală, Institutul de Igienă și Sănătate Publică Veterinară, Centrul Național de Geodezie, Cartografie, Fotogrammetrie și Teledetectie, Institutul Național pentru Cercetare-Dezvoltare pentru Pedologie, Agrochimie și Protecția Mediului — I.C.P.A. București și Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Îmbunătățiri Funciare — I.N.C.D.I.F. — «ISPIF» București sunt în coordonarea științifică a ASAS.”

18. Articolul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 29. — La propunerea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, prin hotărâre a Guvernului, se înființează Institutul de Cercetare-Dezvoltare Avicolă «Moara Domnească», în structura Universității de Științe Agronomice și Medicină Veterinară București.”

19. Articolul 30 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 30. — La propunerea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, prin hotărâre a Guvernului, se înființează Centrul de cercetare pentru studiul calității produselor agroalimentare, în structura Universității de Științe Agronomice și Medicină Veterinară București.”

20. La articolul 31, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 31. — (1) Institutele naționale, institutele, centrele și stațiunile de cercetare-dezvoltare din domeniul agricol, instituțiile de învățământ agricol și silvic, unitățile de cercetare-dezvoltare aflate în structura unor regii din domeniul agricol administrează bunuri din domeniul public, identificate prin hotărâre a Guvernului de reorganizare a unităților de cercetare-dezvoltare, bunuri din domeniul privat al statului, precum și bunuri proprii dobândite în condițiile legii, fiind destinate exclusiv activității de cercetare-dezvoltare-inovare și multiplicării materialului biologic vegetal și animal.

(2) Suprafețele de teren cu destinație agricolă prevăzute în anexele la prezenta lege sunt bunuri aparținând domeniului public al statului, indispensabile cercetării-dezvoltării și multiplicării materialului biologic, cu excepția terenurilor retrocedate potrivit legii, iar construcțiile deținute de unitățile de cercetare-dezvoltare sunt bunuri aparținând domeniului public sau privat al statului și bunuri proprii, după caz, și se dau în administrarea instituțiilor și unităților de cercetare-dezvoltare de drept public care le dețin în prezent și care au ca obiect de activitate cercetarea-dezvoltarea în agricultură, pe toată durata existenței unităților, cu condiția păstrării obiectului de activitate.”

21. La articolul 31, alineatul (6) se abrogă.**22. La articolul 31, alineatele (7) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„(7) Terenurile din domeniul public al statului aflate în administrarea unităților și instituțiilor de cercetare-dezvoltare, aferente construcțiilor proprietate privată a statului, cele aferente construcțiilor valorificate în baza Legii nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele aferente construcțiilor proprietate unităților și instituțiilor de cercetare-dezvoltare trec în domeniul privat al statului și în administrarea unităților și instituțiilor de drept public și de utilitate publică de cercetare-dezvoltare, conform anexelor nr. 7, 7.1—7.19.

(8) Construcțiile din domeniul public al statului rămase, ca efect al aplicării legilor proprietății, pe terenurile retrocedate

persoanelor îndreptățite trec în domeniul privat al statului și în administrarea unităților și instituțiilor de cercetare-dezvoltare.”

23. La articolul 31, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alineatul (9), cu următorul cuprins:

„(9) Construcțiile din domeniul public al statului și terenurile curți — construcții rămase izolate între proprietăți private trec în domeniul privat al statului și în administrarea unităților și instituțiilor de cercetare-dezvoltare.”

24. La articolul 34, literele a) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) conducerea acestora se exercită de consiliul de administrație, din care fac parte un reprezentant al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, un reprezentant al ASAS, președintele consiliului științific, directorul unității, care este și președinte al consiliului de administrație, și specialiști în domeniu din cadrul unității. Consiliul de administrație este format dintr-un număr de 5 membri la institute și stațiuni și de 9 membri la institutele naționale. Numirea și revocarea membrilor consiliului de administrație se fac prin decizie a președintelui ASAS. Pentru activitatea desfășurată, în calitate de membri ai consiliului de administrație, aceștia pot beneficia de o indemnizație lunară stabilită de președintele ASAS, dar nu mai mult de 10% din salariul de bază al directorului unității, în funcție de resursele financiare disponibile. Sunt incompatibili cu calitatea de membru al consiliului de administrație cei care, personal ori soțul/soția, copiii sau rudele până la gradul al II-lea inclusiv, sunt în același timp acționari sau asociați la societățile comerciale cu capital privat cu același profil ori cu care unitatea se află în relații comerciale directe. Una și aceeași persoană nu poate face parte concomitent din mai mult de două consilii de administrație ale instituțiilor publice sau să participe la societăți comerciale cu care unitatea întreține relații economice;

.....
c) directorul general sau directorul, după caz, este numit prin decizie a președintelui ASAS, pentru un mandat de 4 ani, conform rezultatelor concursului organizat în condițiile legii, și asigură conducerea executivă a unității de cercetare-dezvoltare.”

25. La articolul 35, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 35. — Finanțarea activităților unităților și instituțiilor de cercetare-dezvoltare de drept public și de utilitate publică din domeniul agricol din subordinea ASAS se realizează din venituri proprii și din subvenții acordate de la bugetul de stat. Veniturile proprii provin din:”

26. La articolul 35, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) contracte pentru programe și proiecte sectoriale proprii, finanțate de ASAS;”

27. La articolul 36, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Finanțarea de la bugetul de stat a unităților și instituțiilor de cercetare-dezvoltare de drept public și de utilitate publică din subordinea ASAS, prevăzută la art. 35, nu este condiționată de reorganizarea acestora prin hotărâre a Guvernului.”

28. La articolul 41, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (4) și (5), cu următorul cuprins:

„(4) Drepturile și obligațiile directorilor generali/directorilor unităților și instituțiilor de cercetare-dezvoltare de drept public și de utilitate publică se stabilesc prin contract de management, încheiat cu ASAS, care constituie anexă la contractul individual de muncă.

(5) Persoanele care ocupă funcții de director sau de director general la unitățile și instituțiile de cercetare-dezvoltare din subordinea ASAS au funcția de bază la aceste unități.”

29. La articolul 44, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Personalul cu studii superioare care își desfășoară activitatea în cadrul unităților și instituțiilor publice de cercetare-dezvoltare agricolă poate primi în folosință, pe durata contractului individual de muncă, până la 1.000 m² de teren agricol din terenul aflat în administrarea acestor unități.”

30. La articolul 46, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 46. — (1) Terenurile aflate în administrarea unităților și instituțiilor de cercetare-dezvoltare din domeniul agricol și cele aflate în administrarea instituțiilor de învățământ superior de stat rămân în continuare în administrarea acestora și nu pot fi scoase din proprietatea publică și din administrare decât prin lege, cu excepția terenurilor retrocedate potrivit legii.”

31. Articolul 47 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 47. — Unitățile și instituțiile de cercetare-dezvoltare, precum și cele din învățământul agricol și silvic pot dezvolta parteneriate cu operatorii economici interni și externi, potrivit prevederilor legale în vigoare.”

32. La articolul 48, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Patrimoniul noii societăți comerciale se constituie dintr-o parte a patrimoniului public și/sau privat al statului, care se închiriază pe durata existenței societății comerciale, din patrimoniul propriu al unităților și instituțiilor de cercetare-dezvoltare din agricultură, alcătuit din valoarea creațiilor genetice și tehnologice, terenuri, construcții și alte bunuri proprii obținute conform legii, precum și din aportul de capital al operatorilor economici, persoane fizice și juridice. Unitățile și institutele de cercetare-dezvoltare dețin cel puțin 51% din capitalul societății comerciale nou-înființate.”

33. Articolul 51 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 51. — Documentațiile și informațiile științifice, precum și materialul biologic de cercetare vegetală și animală acumulate de unitățile de cercetare-dezvoltare până la data privatizării sau desființării lor se preiau fără plată de instituțiile de cercetare-dezvoltare desemnate de ASAS.”

34. Articolul 52 se abrogă.

35. La articolul 54, alineatul (1) se abrogă.

36. La articolul 54, după alineatul (1) se introduc unsprezece noi alineate, alineatele (11)—(11¹), cu următorul cuprins:

„(11) Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură Bistrița se reorganizează ca instituție de drept public, în subordinea ASAS, prin desființarea Stațiunii de Cercetare și Producție Pomicolă Bistrița.

(12) Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură Băneasa se reorganizează ca instituție de drept public, în subordinea ASAS, prin desființarea Stațiunii de Cercetare și Producție Pomicolă Băneasa.

(13) Stațiunea de Cercetări Sericicole Băneasa București se înființează ca instituție de drept public, în subordinea ASAS, prin desființarea Societății Comerciale «Sericarom» — SA.

(14) Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Cultura Plantelor pe Nisipuri Dăbuleni se reorganizează ca instituție de drept public, în subordinea ASAS, prin desființarea Centrului de Cercetare-Dezvoltare pentru Cultura Plantelor pe Nisipuri Dăbuleni.

(15) Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Combaterea Eroziunii Solului «Mircea Moțoc» Perieni se reorganizează ca instituție de drept public, în subordinea ASAS, prin desființarea Centrului de Cercetare-Dezvoltare pentru Combaterea Eroziunii Solului Perieni.

(16) Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Piscicultură Nucet se reorganizează ca instituție de drept public, în subordinea ASAS, prin desființarea Centrului de Cercetare-Dezvoltare pentru Piscicultură Nucet.

(17) Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Cinegetică și Resurse Montane Miercurea-Ciuc se reorganizează ca instituție de drept public, în subordinea ASAS, prin desființarea Stațiunii de Cercetare și Producție a Cartofului Miercurea-Ciuc.

(18) Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Zootehnie Balotești se reorganizează ca institut național, în subordinea ASAS, prin desființarea Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Biologie și Nutriție Animală — IBNA Balotești.

(19) Prin derogare de la prevederile Legii nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, cu modificările și completările ulterioare, se înființează Banca de Resurse Genetice Vegetale Suceava «Mihai Cristea», ca instituție de drept public cu personalitate juridică, în subordinea ASAS, prin divizarea Laboratorului Central pentru Calitatea Semințelor și a Materialului Săditor.

(110) Institutul de Cercetare pentru Economia Agriculturii și Dezvoltare Rurală București se reorganizează ca instituție de drept public și de utilitate publică, în subordinea ASAS, prin desființarea Institutului de Cercetare-Dezvoltare pentru Economia Agriculturii și Dezvoltare Rurală București.

(111) Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură Voinești se reorganizează ca instituție de drept public, în subordinea ASAS, prin desființarea Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare și Producție Pomicolă Voinești.”

37. La articolul 54, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) Se transmit suprafața de teren de 58,35 ha și construcțiile aferente, aflate în domeniul public al statului, din administrarea Institutului de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură Pitești — Mărăcineni în administrarea Stațiunii de Cercetare și Producție Pomicolă Voinești.

(4) Se transmite suprafața de teren de 0,27 ha, aflată în domeniul public al statului și în exploatarea Stațiunii de Cercetare și Producție a Cartofului Miercurea-Ciuc, în domeniul public al statului și în administrarea Direcției pentru Agricultură Harghita.”

38. La articolul 55, alineatele (2)—(4) se abrogă.

39. La articolul 56, alineatul (2) se abrogă.

40. Articolul 57 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 57. — Anexele nr. 1, 1.1—1.4, 2, 2.1—2.12, 3, 3.1—3.50, 4, 4.1—4.8, 5, 5.1—5.3, 6, 7, 7.1—7.19, 8, 8.1—8.17, 9, 9.1—9.6 fac parte integrantă din prezenta lege.”

41. Anexele nr. 1—6 se modifică și se înlocuiesc cu anexele*) nr. 1, 1.1—1.4, 2, 2.1—2.12, 3, 3.1—3.50, 4, 4.1—4.8, 5, 5.1—5.3, 6, 7, 7.1—7.19, 8, 8.1—8.17, 9, 9.1—9.6, care fac parte integrantă din prezenta lege.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

IOAN OLTEAN

București, 3 iunie 2011.

Nr. 72.

PREȘEDINTELE SENATULUI,

MIRCEA-DAN GEOANĂ

Art. II. — Suprafețele de teren care au aparținut Institutului Național Zootehnic în baza Legii nr. 1/1926 privind creșterea, îmbunătățirea și apărarea sănătății animalelor, publicată în Monitorul Oficial nr. 3/1926 și Regulamentului pentru organizarea și funcționarea Institutului Național Zootehnic, aprobat prin Înaltul Decret Regal nr. 984/1931, publicat în Monitorul Oficial nr. 90/1931, precum și suprafețele exploatare de stațiunile experimentale și trecute în patrimoniul Institutului de Cercetări Zootehnice în baza art. 16 din Legea nr. 176/1947 privind reorganizarea Institutului de cercetări zootehnice al României, publicată în Monitorul Oficial nr. 127/1947, rămân sau trec, după caz, în proprietatea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și vor fi revendicate la comisiile de aplicare a legilor fondului funciar, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. III. — (1) Reorganizarea unităților de cercetare-dezvoltare ce fac obiectul prevederilor Legii nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, cu modificările ulterioare, se face de la data intrării în vigoare a prezentei legi, prin hotărâre a Guvernului inițiată de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, la propunerea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” pentru anexele nr. 1—3 și 5, și la propunerea Agenției Domeniilor Statului, pentru anexa nr. 6, iar pentru anexa nr. 4, prin hotărâre a Guvernului, inițiată de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului sau de Academia Română, după caz.

(2) Agenția Domeniilor Statului are obligația ca, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, să încheie cu unitățile de cercetare pentru care nu a fost adoptată hotărârea de Guvern prevăzută de Legea nr. 290/2002 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”, cu modificările și completările ulterioare, protocoale de predare-preluare în administrare a suprafețelor de teren situate în perimetrul acestor unități, indispensabile cercetării-dezvoltării-inovării și multiplicării materialului biologic, cu datele de identificare pe categorii de folosință, potrivit hotărârilor prezidiului Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”, precum și pentru completarea suprafețelor de teren date în administrarea unităților și instituțiilor de cercetare-dezvoltare prevăzute în anexele nr. 1—5 la Legea nr. 45/2009, cu modificările ulterioare, dacă acestea au fost diminuate.

Art. IV. — În cuprinsul Legii nr. 45/2009, cu modificările ulterioare, sintagma „unități de cercetare-dezvoltare de drept public” se înlocuiește cu sintagma „unități de cercetare-dezvoltare de drept public și de utilitate publică”.

*) Anexele nr. 1, 1.1—1.4, 2, 2.1—2.12, 3, 3.1—3.50, 4, 4.1—4.8, 5, 5.1—5.3, 6, 7, 7.1—7.19, 8, 8.1—8.17, 9, 9.1—9.6 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 399 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea
Academiei de Științe Agricole și Silvice
„Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului
de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii,
silviculturii și industriei alimentare**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvice „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 1 iunie 2011.
Nr. 519.

H O T Ă R Ă R I A L E S E N A T U L U I

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

S E N A T U L

H O T Ă R Ă R E

**privind punerea de acord a Hotărârii Senatului nr. 31/2010
privind alegerea celor doi reprezentanți ai societății civile
în Consiliul Superior al Magistraturii
cu Decizia Curții Constituționale nr. 54/2011**

În temeiul prevederilor art. 133 alin. (2) lit. b) și alin. (4) din Constituția României, republicată, și ale art. 19 și 20 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere Hotărârea Plenumului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1 din 7 ianuarie 2011,

luând în considerare Decizia Curții Constituționale nr. 54/2011, prin care s-a constatat neconstituționalitatea Hotărârii Senatului nr. 31/2010 privind alegerea celor doi reprezentanți ai societății civile în Consiliul Superior al Magistraturii,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Senatul o alege în calitate de reprezentant al societății civile în Consiliul Superior al Magistraturii, constituit conform Hotărârii Plenumului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1 din 7 ianuarie 2011, pe doamna Corina Adriana Dumitrescu, pentru continuarea mandatului de 6 ani, ce va expira la data de 6 ianuarie 2017.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 6 iunie 2011, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 6 iunie 2011.
Nr. 37.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.290/2010
privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată
situate pe amplasamentul lucrării de utilitate publică „Varianta de ocolire Cluj Nord—Est,
km 1+600 — km 4+520”, județul Cluj**

Având în vedere prevederile art. 5 alin. (1) și ale art. 31 și 32 din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 1.290/2010 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării de utilitate publică „Varianta de ocolire Cluj Nord—Est, km 1+600 — km 4+520”, județul Cluj, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 863 din 23 decembrie 2010, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Se aprobă amplasamentul lucrării de utilitate publică «Varianta de ocolire Cluj Nord—Est, km 1+600 — km 4+520», județul Cluj, potrivit hărții topografice prevăzute în anexa nr. 1*.”

2. După articolul 3 se introduce un nou articol, articolul 31, cu următorul cuprins:

„Art. 31. — Lista cuprinzând imobilele supuse exproprierii potrivit art. 2, situate pe raza localităților Cluj-Napoca și Apahida, proprietarii sau deținătorii acestora, precum și sumele individuale aferente despăgubirilor este cea prevăzută în anexa nr. 2.”

3. După articolul 6 se introduce un nou articol, articolul 7, cu următorul cuprins:

„Art. 7. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.”

4. Anexa, care va deveni anexa nr. 1, se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1.

5. După anexa nr. 1 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 2, având cuprinsul prevăzut în anexa nr. 2.

Art. II. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Anca Daniela Boagiu
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 1 iunie 2011.
Nr. 573.

*) Anexa nr. 1 se comunică persoanelor fizice și juridice interesate, la solicitarea acestora, de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., care este depozitarul acesteia, imposibilitatea publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hărții topografice fiind determinată de impedimente de natură tehnico-redacțională.

LISTA

cuprinzând imobilele care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică
 „Varianta de ocolire Cluj Nord—Est, km 1+600 — km 4+520”, județul Cluj, situate pe raza localităților Cluj-Napoca
 și Apahida, proprietarii sau deținătorii acestora, precum și sumele individuale aferente despăgubirilor

Nr. crt.	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Nume și prenume proprietar/deținător teren	Tarla/Parcelă	Număr cadastral/număr topo	Număr carte funciară	Suprafața totală — m ² —	Suprafața de expropriat — m ² —	Valoare despăgubire teren — lei —
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Cluj	Cluj-Napoca	Sălăgean Marta	—	11452/1	CF 172244	2.522	386	43.703,00
2	Cluj	Cluj-Napoca	Sălăjan Maria	—	11452/2	CF 172245	2.432	389	45.502,00
3	Cluj	Cluj-Napoca	Vințe Vasile, Gliga Adriana Ana	—	11452/3	CF 172246	2.425	379	46.000,00
4	Cluj	Cluj-Napoca	Ienuș Susana	—	11452/4	CF 172247	2.427	363	45.709,00
5	Cluj	Cluj-Napoca	Calotescu Marcel	13 842/2/30/1/3	250216	TP 14122/6.03.2009	5.755	706	73.046,00
6	Cluj	Cluj-Napoca	Rusu Alexandru, Nemes Florina	14 17	—	TP12992/11.12.2008	2.880	497	51.422,00
7	Cluj	Cluj-Napoca	Silași Nastasia	13 842/2/26/1	—	TP 10995/14.08.2008	3.933	427	44.179,00
8	Cluj	Cluj-Napoca	Silași Ioan	13 842/2/26/1	—	TP 3250/4789/23.11.2004	3.928	561	58.043,00
9	Cluj	Cluj-Napoca	Rusu Ilie, Giurgiu Maria, Tătar Anuța	14 18	—	TP 12991/11.12.2008	2.880	463	47.904,00
10	Cluj	Cluj-Napoca	Miron Alexandru	—	—	CF 250216	2.877	241	24.935,00
11	Cluj	Cluj-Napoca	Guia Ana, Guia Alexandru	14 15	—	TP 27745/1650/12.02.1996	9.300	1.772	183.338,00
12	Cluj	Cluj-Napoca	Lăpușan Virginia	44 810/2/1/2	—	CF 3618	17.400	778	79.489,00
13	Cluj	Cluj-Napoca	Rusu Paulina	—	—	Evidențe primărie	17.400	4.557	465.591,00
14	Cluj	Cluj-Napoca	Def Dirjan Nicolae Bunta Aurel, Trif Ana	—	—	Evidențe primărie	2.880	442	45.159,00
15	Cluj	Cluj-Napoca	Rusu Ioan	—	—	Evidențe primărie	2.880	539	55.070,00
16	Cluj	Cluj-Napoca	Vonaș Mihai	—	—	Evidențe primărie	5.800	1.071	109.424,00
17	Cluj	Cluj-Napoca	Gabor Teodor	14 14	—	Evidențe primărie	5.800	959	97.981,00
18	Cluj	Cluj-Napoca	Gabor Ana, Rusu Rozalia	—	20599	CF 181171	4.300	424	43.320,00
19	Cluj	Cluj-Napoca	Trif Petru	—	—	Evidențe primărie	2.200	132	13.486,00
20	Cluj	Cluj-Napoca	Trif Viorel	—	—	Evidențe primărie	2.200	108	11.034,00
21	Cluj	Cluj-Napoca	Suciu Dumitru	—	—	Evidențe primărie	8.700	170	17.369,00
22	Cluj	Cluj-Napoca	Papuc Viorel	—	—	Evidențe primărie	9.863	2.761	282.092,00
23	Cluj	Cluj-Napoca	Ilea Dumitru, Ilea Raveca	13	830/12/1	Evidențe primărie	4.000	1.697	173.383,00
24	Cluj	Cluj-Napoca	Morar Maria	—	—	Evidențe primărie	9.871	842	86.027,00
25	Cluj	Cluj-Napoca	Cadar Simona, Lupu Sorin, Lupu Sebastian	—	—	Evidențe primărie	5.711	486	49.655,00
26	Cluj	Cluj-Napoca	Luca Lucreția	—	—	Evidențe primărie	5.755	748	76.423,00
27	Cluj	Cluj-Napoca	Cioran Petru	—	—	Evidențe primărie	2.878	250	25.543,00
28	Cluj	Cluj-Napoca	Toma Viorel	—	—	Evidențe primărie	2.878	254	25.951,00
29	Cluj	Cluj-Napoca	Matei Ioan	—	—	Evidențe primărie	5.755	571	58.339,00
30	Cluj	Cluj-Napoca	Necunoscut	—	—	Evidențe primărie	422	219	22.375,00

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
31	Cluj	Cluj-Napoca	Termoenergосerv	—	—	Evidențe primărie	33.641	2.688	370.455,00
32	Cluj	Cluj-Napoca	Pop Maria	—	—	Evidențe primărie	2.154	1.506	153.869,00
33	Cluj	Cluj-Napoca	Rusu Vasile	—	—	Evidențe primărie	2.154	1.693	172.974,00
34	Cluj	Cluj-Napoca	Rigmani Ileana	—	—	Evidențe primărie	2.154	1.056	107.892,00
35	Cluj	Cluj-Napoca	Pop Liviu, Pop Marina	—	853/3/3/1	CF 3456	3.752	1.356	138.312,00
36	Cluj	Cluj-Napoca	Dinu Natalia, Cadar Ioan, Moisa Viorel	—	853/3/2/3 853/3/2/5	CF 3569 CF 3570	3.334	456	46.512,00
37	Cluj	Cluj-Napoca	Mureșan Hortensia	—	853/3/1	Evidențe primărie	3.750	23	2.350,00
38	Cluj	Cluj-Napoca	Miron Vasile, Șoica Ana	13 842/2/30/1/2	—	TP 12997/11.12.2008	2.878	238	24.624,00
39	Cluj	Apahida	Jucan Ana, Lazăr Nicolae	28 54	—	TP 27911/981/14.10.1996	5.800	685	32.195,00
40	Cluj	Apahida	Floca Vasile, Muntean Ioan (Dindelegan Letiția)	28 1054/3	—	Evidențe primărie	1.876	1.173	54.929,00
41	Cluj	Apahida	def. Kadar Ștefan	28 1054/4	—	Evidențe primărie	2.025	1.462	68.463,00
42	Cluj	Apahida	Ghirișan Mircea Puiu, Ghirișan Emilia	28A 19/5	—	CF 4057	1.005	544	25.474,00
43	Cluj	Apahida	Vescan Ioan	28 1054/5	—	Evidențe primărie	1.089	583	27.301,00
44	Cluj	Apahida	Luca Ioan	28 1054/7	—	Evidențe primărie	4.979	49	2.295,00
45	Cluj	Apahida	Cotârlă Traian	—	—	Evidențe primărie	1.900	1.270	15.828,00
46	Cluj	Apahida	Secară Simion	27 1044/3	—	Evidențe primărie	1.006	92	4.308,00
47	Cluj	Apahida	Nuț Alexandru	27 1044/4	—	Evidențe primărie	1.900	36	1.686,00
48	Cluj	Apahida	Purcar Livia, Purcar Grigore Sorin	28 1057/3	—	Evidențe primărie	3.038	507	23.742,00
49	Cluj	Apahida	Budiu Otilia, Mariș Vasile, Duma Ana, Lorinț Nastasia	28 1050/4	1441	CF 3202	5.800	843	39.476,00
50	Cluj	Apahida	Vultur Pavel (Vultur Ana)	28 1057/5	—	Evidențe primărie	4.300	605	28.331,00
51	Cluj	Apahida	Todor Valer	—	—	Evidențe primărie	4.689	341	15.968,00
52	Cluj	Apahida	Damian Traian, Damian Vasile, Miron Valeria, Demian Nicolae	27 1050/3	—	Evidențe primărie	5.179	584	27.348,00
53	Cluj	Apahida	Secară Simion, Colceriu Ana, Chiorean Maria, Giurgiu Cornelia, Naș Aura	27 1050/3	—	TP 3286/3773/9.12.2005	2.501	131	6.134,00
54	Cluj	Apahida	Muntean Ioan	—	—	Evidențe primărie	4.300	260	12.175,00
55	Cluj	Apahida	Secară Vasile, Secară Maria	—	—	CF 50635	1.100	138	6.445,00
56	Cluj	Apahida	Colcer Petru	—	—	CF 51015	4.300	505	23.584,00
57	Cluj	Apahida	Colcer Maria	—	—	CF 51058	2.500	220	10.274,00
58	Cluj	Apahida	Cotârlă Traian	—	—	CF 52116	2.000	293	13.683,00
59	Cluj	Apahida	Dârgău Vasile, Dârgău Niculae, Șerban Maria Lucia, Coța Ana	—	—	CF 52115	5.800	743	35.704,00
60	Cluj	Apahida	Nas Petru, Nas Ioan, Nas Lucian, Terec Ana	27 1050	—	TP nr. 28063/1583	2.897	317	6.772,00
61	Cluj	Apahida	Sacăra Maria	—	—	CF 52119	2.900	368	17.186,00
62	Cluj	Apahida	Secară Vasile	—	—	CF 51203	4.700	663	30.962,00

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
63	Cluj	Apahida	Câmpian Maria (Mureșan Nastasia)	28 1057/2	—	TP 28339/1853/20.10.1999	5.800	84	3.923,00
64	Cluj	Apahida	Morocos Ana	29 1050/11	—	TP 3035/2961/09.12.2002	1.800	185	8.640,00
65	Cluj	Apahida	Guia Romulus, Guia Laura, Bot Maria, Guia Valer, Vultur Dorina Doina, Mocean Gheorghe, Bălan Irina, Bălan Mircea Gheorghe, Bălan Maria	—	—	CF 52948	8.700	8619	35.510,28
66	Cluj	Apahida	Groza Ioan	—	4169	CF 5281	2.147	330	15.411,00
67	Cluj	Apahida	Glîga Dumitru	—	—	TP 3316/3900/31.05.2006	5.046	562	26.246,00
68	Cluj	Apahida	Miron Vasile	28 1050/8	—	TP 3166/3355/21.01.2004	2.900	330	15.411,00
69	Cluj	Apahida	Guia Romulus, Guia Laura, Bot Maria, Guia Valer, Vultur Dorina Doina, Mocean Gheorghe, Naș Laura, Giurgiu Cornelia, Bălan Irina, Bălan Mircea Gheorghe, Bălan Maria, Guia Maria	—	—	CF 51064	2.000	2000	8.240,00
70	Cluj	Apahida	Colcer Petru, Hampu Augustina Maria, Colceriu Iuliu, Oancea Luminița, Belet Gabriela, Colceriu Vasile, Colceriu Nicolae, Colceriu Dorina, Colceriu Dorin, Colceriu Eugen, Morar Cristina Valentina, Colceriu Ana, Colceriu Marius Nicolae, Dîrjan Claudia Diana, Mărgineanu A	—	—	TP18948/1.03.2010	2.900	232	10.835,00
71	Cluj	Apahida	David Ioan	28 1054/6	—	TP 3259/3699/12.04.2005	3.220	915	42.731,00
72	Cluj	Apahida	Dărgău Niculina, Dărgău Nicolae, Tuns Maris, Dărgău Ioan Vasile	—	3774	CF 4896	5.709	345	16.112,00
73	Cluj	Apahida	Luca Gelu Dorin, Luca Valeria, Nicoară Rodica, Luca Maria Nicoleta	29 1059/7	—	TP 3286/3782/28.12.2005	3.500	350	16.345,00
74	Cluj	Apahida	Man Ioan	28 20	—	TP 28071/1471/15.04.1998	2833	471	21.996,00
75	Cluj	Apahida	Nuțiu Marius Alexandru, Secară Maria	—	—	CF 52163	2.745	358	16.719,00
76	Cluj	Apahida	Gherman Benjamin, Gherman Domnica	28 1054/2	1891	CF 50167	2.100	6	280,00
77	Cluj	Apahida	Gherman Benjamin, Gherman Domnica	—	1893	CF 50162	1.866	620	28.954,00
78	Cluj	Apahida	Giurgiu Petru, Mareș Letiția, Giurgiu Vasile, Bărbat Ana, Giurgiu Valer, Vesa Maria	27 1042/20/1 1042/20/2	—	TP3048/3086/19.12.2002	1.800	694	32.410,00
79	Cluj	Apahida	Guia Romulus, Guia Laura, Bot Maria, Guia Valer, Vultur Dorina Doina, Mocean Gheorghe, Naș Laura, Giurgiu Cornelia, Bălan Irina, Bălan Mircea Gheorghe, Bălan Maria	—	—	CF 51092	900	900	3.600,00
80	Cluj	Apahida	Colceriu Ana	28 6	—	TP 18177/14.12.2009	3.200	742	34.652,00
81	Cluj	Apahida	Bob Ioan, Bob Ioana	28 1059/8	—	TP 27941/1246/4.11.1997	4.482	288	13.450,00
82	Cluj	Apahida	Dărgău Vasile, Dărgău Niculae, Șerban Maria Lucia, Coța Ana	—	2083	CF 3687	1.900	145	6.790,00
83	Cluj	Apahida	Pop Grigore	28 1054/2	—	Evidențe primărie	5.800	3.811	179.117,00
84	Cluj	Apahida	Primăria Apahida	—	—	Evidențe primărie	31.267	7.301	30.080,12
85	Cluj	Apahida	Damian Maria, Damian Elena, Pop Augustin, Pop Vasile	27 15	—	Evidențe primărie	1.800	885	41.330,00
86	Cluj	Apahida	Cotarla Traian	—	—	Evidențe primărie	1.800	338	15.886,00
TOTAL:							395.668	75.131	4.573.411,40

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

HOTĂRÂRE

din 7 decembrie 2010

În Cauza Marian Niță împotriva României

(Cererea nr. 28.162/05)

Hotărârea devine definitivă în condițiile prevăzute la art. 44 § 2 din Convenție. Aceasta poate suferi modificări de formă.

În Cauza Marian Niță împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a treia), reunită într-o cameră compusă din Josep Casadevall, președinte, Elisabet Fura, Corneliu Bîrsan, Boštjan M. Zupančič, Alvina Gyulumyan, Egbert Myjer, Luis López Guerra, judecători, și Santiago Quesada, grefier de secție,

după ce a deliberat în camera de consiliu la 16 noiembrie 2010,

pronunță prezenta hotărâre, adoptată la aceeași dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află Cererea nr. 28.162/05 îndreptată împotriva României, prin care un resortisant al acestui stat, domnul Marian Niță (*reclamantul*), a sesizat Curtea la 29 iulie 2005, în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*).

2. Reclamantul este reprezentat de doamna Nicoleta Popescu, avocat în București. Guvernul român (*Guvernul*) a fost reprezentat de agentul guvernamental, domnul Răzvan-Horațiu Radu, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

3. Reclamantul se plânge, în special, de o încălcare a art. 6 § 1 din Convenție pe motivul condamnării sale în urma unui recurs în anulare introdus de Procurorul general al României, precum și pe motivul duratei excesive a procedurii penale declanșate împotriva sa.

4. La 1 octombrie 2007, președintele Secției a treia a hotărât să comunice Guvernului cererea. În conformitate cu art. 29 § 1 din Convenție, acesta a hotărât, de asemenea, că admisibilitatea și fondul cauzei vor fi examinate împreună.

ÎN FAPT**I. Circumstanțele cauzei**

5. Reclamantul s-a născut în 1963 și locuiește în București.

6. Prin Ordonanța din 29 aprilie 1997, Parchetul de pe lângă Tribunalul București a dispus arestarea preventivă a reclamantului pentru o perioadă de 30 de zile. În ordonanța privind arestarea preventivă se constata faptul că, în noaptea de 22 spre 23 aprilie 1997, reclamantul, având profesia de șofer de ambulanță, și asistenta medicală Z.M. îl abandonaseră pe bolnavul N.C. în stradă, ceea ce a condus la decesul acestuia.

7. Arestarea preventivă a reclamantului a fost prelungită de mai multe ori pentru 30 de zile, până la 4 august 1997, dată la care acesta a fost pus în libertate.

8. Prin rechizitoriul din 19 ianuarie 1998, Parchetul de pe lângă Tribunalul București a dispus trimiterea în judecată a reclamantului pentru săvârșirea infracțiunii de omor calificat. Prin rechizitoriul s-a reținut faptul că reclamantul și asistenta medicală Z.M., care îl însoțea, trebuiau să transporte bolnavul N.C. de la Spitalul Clinic de Urgență „Sfântul Valentin” la Spitalul Clinic de Specialitate „Victor Babeș”. După ce au mers la mai multe unități spitalicești care au refuzat toate internarea bolnavului din motive de competență teritorială, Z.M. a decis să îl transporte la domiciliul său. La adresa menționată în actul de identitate al bolnavului, acuzații nu au găsit numărul exact al clădirii. Bolnavul a fost coborât din ambulanță și a fost lăsat în fața porții închise a unei clădiri, presupusă a fi cea corectă. Patru ore mai târziu N.C. a decedat. Potrivit rapoartelor medicale, decesul a fost cauzat de o insuficiență cardiorespiratorie acută, cu pleurezie și atelectazie pulmonară, pe fondul unei afecțiuni

cardiovasculare cronice, din cauză că nu a beneficiat de asistență medicală de specialitate și în urma unei expunerii îndelungate la frig și la umiditate. Reclamantul și Z.M. erau acuzați de săvârșirea infracțiunii de omor calificat, pedepsită conform art. 174 coroborat cu art. 175 din Codul penal. Prin același rechizitoriu procurorul responsabil de cauză a decis neînceperea urmăririi penale împotriva medicilor care îl examinaseră pe bolnav în timp ce acesta a fost dus de la un spital la altul.

9. Prin Hotărârea din 29 octombrie 1998, tribunalul a reîncadrat faptele imputate reclamantului, considerând că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de punere în primejdie a unei persoane în neputință de a se îngriji, infracțiune pedepsită conform art. 314 din Codul penal și l-a condamnat la o pedeapsă de 3 luni și 12 zile de închisoare, precum și la plata de daune-interese părții civile.

10. Reclamantul și parchetul au formulat apel împotriva acestei hotărâri.

11. Prin Hotărârea din 30 iunie 1999, Curtea de Apel București a respins apelul reclamantului, a admis apelul parchetului, a reîncadrat faptele în complicitate la omor calificat, pedepsită conform art. 26, 174 și 175 din Codul penal și a condamnat reclamantul la o pedeapsă de 5 ani de închisoare cu executare.

12. Reclamantul și Z.M. au formulat recurs împotriva acestei hotărâri.

13. Prin Hotărârea din 10 ianuarie 2001, Curtea Supremă de Justiție a admis recursul, a casat hotărârile instanțelor inferioare și a retrimis cauza spre rejudecare la tribunal. Curtea Supremă de Justiție a considerat că, în aprecierea vinovăției inculpaților, instanțele judecătorești s-au întemeiat pe acte medico-legale contradictorii, care nu puteau stabili fără echivoc legătura de cauzalitate între acțiunile inculpaților și decesul victimei, și că acestea au omis să răspundă la cererile formulate de inculpați cu privire la examinarea legăturii de cauzalitate. Astfel, aceasta a luat în considerare faptul că, potrivit unuia dintre rapoartele medicale depuse la dosar, exista o legătură de cauzalitate între faptul că bolnavul nu a beneficiat de asistență medicală și deces, ceea ce însemna că acesta ar fi avut șanse de supraviețuire dacă ar fi beneficiat de o terapie medicamentoasă intensivă. În cele din urmă, aceasta a considerat că era necesar să se obțină avizul Comisiei superioare medico-legale pentru stabilirea tuturor actelor medicale care fuseseră efectuate în privința bolnavului și pentru clarificarea cauzei decesului său.

14. Cauza a fost înregistrată din nou la Tribunalul București. La ședința din 27 septembrie 2001, instanța a solicitat avizul medical menționat anterior. Avizul medical a fost depus la dosar la 16 mai 2002, după câteva amânări ale cauzei generate de absența acestui aviz sau solicitate de reclamant.

15. Prin Hotărârea din 4 iulie 2002, tribunalul a recalificat faptele imputate reclamantului încadrându-le în infracțiunea de punere în primejdie a unei persoane în neputință de a se îngriji și l-a condamnat pentru această infracțiune la o pedeapsă de 2 ani de închisoare. Tribunalul a constatat că pedeapsa era grațiată.

16. În urma apelului parchetului, prin Hotărârea din 12 decembrie 2002, Curtea de Apel București a reîncadrat faptele în omor calificat și l-a condamnat pe reclamant pentru această infracțiune la o pedeapsă de 3 ani de închisoare.

17. Reclamantul și parchetul au formulat recurs. Prin Hotărârea definitivă din 7 octombrie 2003, Curtea Supremă de Justiție a admis recursul reclamantului, a casat hotărârile instanțelor inferioare și l-a achitat cu privire la învinuire. Curtea Supremă de Justiție a considerat că reclamantul, în calitate de șofer de ambulanță, trebuia să respecte ordinele date de personalul medical și că nu era de datoria acestuia să cunoască starea medicală a persoanelor transportate, având în vedere că diagnosticul trebuie stabilit de personalul medical și de medicii specialiști, care au, de asemenea, responsabilitatea de a lua toate deciziile medicale cu privire la bolnavi. În continuare, aceasta a apreciat că reclamantul se conformase indicațiilor asistentei medicale care îl însoțea și că nu era și nu putea fi conștient de starea de sănătate precară a lui N.C., având în vedere lipsa de experiență medicală.

18. Potrivit informațiilor oferite de Guvern, în timpul procedurii ordinare, reclamantul a solicitat de 12 ori amânarea pe parcursul procedurii pentru a-și pregăti apărarea sau din cauza absenței avocatului său pe motiv de boală ori de deces în familie.

19. La 24 septembrie 2004, în temeiul art. 409 și 410 alin. 1 pct. 8 din Codul de procedură penală, procurorul general al României a sesizat Curtea Supremă de Justiție cu un recurs în anularea Hotărârii definitive din 7 octombrie 2003, citată anterior. Acesta a subliniat că, prin interpretarea legislației interne și a probelor depuse la dosar, Curtea Supremă de Justiție comisese o gravă eroare de fapt prin achitarea reclamantului și stabilise o încadrare juridică incorectă a faptelor. Acesta a subliniat că reclamantul era coautor al infracțiunii de omor calificat, pe care o săvârșise cu intenție indirectă. A făcut referire la toate probele administrate în timpul procedurii ordinare.

20. Prin Hotărârea din 14 martie 2005, Înalta Curte de Casație și Justiție (care a înlocuit fosta Curte Supremă de Justiție) a admis recursul în anulare și a casat Hotărârea din 7 octombrie 2003. Pe fondul cauzei, aceasta a hotărât că încadrarea juridică corectă era cea a neacordării de asistență unei persoane aflate în neputință de a se îngriji și a confirmat Hotărârea tribunalului din 4 iulie 2002. Vinovăția sa a fost stabilită ținând seama de faptul că reclamantul ar fi trebuit să fie conștient de consecințele pe care le putea avea faptul de a-l lăsa pe N.C., grav bolnav și îmbrăcat doar cu o pijama, într-o noapte rece și umedă, în fața porții închise a unei clădiri.

II. Dreptul intern relevant

21. Codul de procedură penală, în vigoare la momentul faptelor, prevedea că hotărârile definitive de condamnare sau de achitare puteau fi revizuite printr-un „recurs în anulare” formulat de procurorul general.

22. Art. 410 alin. 1 din Codul de procedură penală era redactat după cum urmează în partea sa relevantă:

„Hotărârile definitive de condamnare, achitare [...] pot fi atacate cu recurs în anulare în următoarele cazuri:

8. când s-a comis o eroare gravă de fapt.”

23. În temeiul art. 411 din Codul de procedură penală, recursul în anulare poate fi declarat în termen de un an de la data când hotărârea instanței ordinare care se pronunță în ultimă instanță a rămas definitivă.

ÎN DREPT

I. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 6 § 1 din Convenție

24. Reclamantul susține că dreptul său la un proces echitabil și în termen rezonabil a fost încălcat. Acesta invocă art. 6 § 1 din Convenție, redactat după cum urmează:

„1. Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale [...] în termen rezonabil, de către o instanță [...], care va hotărî [...] asupra temeiniciei oricărei acuzații penale îndreptate împotriva sa.”

25. Curtea constată că acest capăt de cerere presupune două aspecte pe care le va examina succesiv.

A. Cu privire la capătul de cerere întemeiat pe securitatea raporturilor juridice

26. Reclamantul consideră că dreptul său la un proces echitabil și principiul securității raporturilor juridice au fost încălcate ca urmare a anulării printr-un recurs extraordinar a hotărârii definitive de achitare pronunțate în favoarea sa.

1. Cu privire la admisibilitate

27. Curtea constată că acest capăt de cerere nu este în mod vădit nefondat în sensul art. 35 § 3 din Convenție. De asemenea, Curtea subliniază că acesta nu prezintă niciun alt motiv de inadmisibilitate. Prin urmare este necesar să fie declarat admisibil.

2. Cu privire la fond

a) Argumentele părților

28. Guvernul susține că admiterea recursului în anulare, formulat de Procurorul general în temeiul dispozițiilor Codului de procedură penală, în vigoare la momentul faptelor, nu a adus atingere dreptului reclamantului la un proces echitabil. Acesta consideră că intervenția procurorului general era necesară pentru a asigura încadrarea juridică corectă a faptelor săvârșite de reclamant și pentru o bună administrare a justiției.

Guvernul subliniază că în cererea sa de recurs în anulare, procurorul general a indicat toate motivele pentru care aprecia că o eroare gravă de fapt fusese comisă în soluționarea litigiului.

De asemenea, acesta susține că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a făcut decât să confirme sentința pronunțată în primă instanță de Tribunalul București și că, în consecință, nu a casat toate hotărârile pronunțate de instanțele ordinare. În plus, în urma recursului în anulare, pedeapsa aplicată reclamantului prin Hotărârea din 4 iulie 2002 a fost menținută. Având în vedere constatarea conform căreia reclamantul a fost grațiat, Guvernul subliniază faptul că pedeapsa nu a fost executată.

Pe de altă parte, observă că, spre deosebire de Cauza *Brumărescu împotriva României* [(MC), nr. 28.342/95, CEDO 1999-VII], în prezenta cauză termenul de introducere a recursului în anulare nu era decât de un an de la data pronunțării hotărârii definitive și că acest termen a fost respectat. De altfel, subliniază că recursul în anulare a fost abrogat din Codul de procedură penală prin Legea nr. 576/2004 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală.

29. Reclamantul contestă aceste argumente. Subliniază că Înalta Curte de Casație și Justiție, ca instanța cea mai înaltă în grad, a pronunțat într-un interval de un an și 5 luni două hotărâri definitive complet diferite. Astfel, reclamantul a fost achitat prin Hotărârea definitivă din 7 octombrie 2003, în timp ce, prin Hotărârea definitivă din 14 martie 2005, a fost condamnat pentru aceeași faptă. De altfel, acesta precizează că nici recursul în anulare, nici Hotărârea din 14 martie 2005 nu menționează care a fost eroarea gravă de fapt comisă de instanța de recurs. Acesta subliniază că în timpul procedurii recursului în anulare nu a fost administrată nicio probă și nu a fost audiat niciun martor. Nici măcar el nu a fost audiat în timpul acestei proceduri extraordinare. În cele din urmă, reclamantul evidențiază argumentele contradictorii ale Guvernului, care, pe de o parte, subliniază că această cale extraordinară de atac a fost abrogată

și, pe de altă parte, susține că această cale de atac era necesară în speță pentru a garanta o bună administrare a justiției.

b) Motivarea Curții

30. Curtea reamintește, în primul rând, că respectarea dreptului la un proces echitabil și a principiului securității raporturilor juridice presupune ca nicio parte să nu fie autorizată să solicite reexaminarea unei hotărâri definitive și executorii numai în scopul obținerii unei noi decizii în această privință. În special această supervizare nu trebuie să devină un apel mascat și simplul fapt că pot exista două puncte de vedere cu privire la acest subiect nu este un motiv suficient pentru rejudecarea unei cauze. Nu se pot face derogări de la acest principiu decât atunci când motive temeinice și imperative impun acest lucru (*Riabykh împotriva Rusiei*, nr. 52.854/99, pct. 52, CEDO 2003-IX).

31. În continuare, Curtea reamintește că cerința securității juridice nu este totuși absolută: simpla posibilitate de a redeschide o procedură penală este compatibilă la prima vedere cu Convenția. Cu toate acestea, faptul de a ști dacă exercitarea acestei căi de atac extraordinare de către autorități a adus atingere esenței în sine a procesului echitabil depinde de circumstanțele cauzei. În special trebuie să se țină seama, în acest context, de consecințele pe care redeschiderea și procedura ulterioară le-au avut asupra situației persoanei în cauză și de cazul în care aceasta din urmă a fost cea care a solicitat cererea de reexaminare, de motivele pentru care instanțele au anulat hotărârea judecătorească definitivă, de conformitatea procedurii cu legislația internă, de existența în legislația internă a unor mecanisme de protecție pentru a se evita ca autoritățile naționale să abuzeze de această procedură, de aplicabilitatea care i-a fost conferită și de orice altă împrejurare relevantă din cauză (*Savinski împotriva Ucrainei*, nr. 6.965/02, pct. 24—26, 28 februarie 2006, și *Radchikov împotriva Rusiei*, nr. 65.582/01, pct. 44, 24 mai 2007).

32. În speță, după examinarea dosarului și a observațiilor părților, Curtea nu poate să achieseze argumentelor Guvernului potrivit cărora autoritățile și-au exercitat puterea de a iniția și de a desfășura un proces de revizuire păstrând un echilibru just între interesele individului și necesitatea de a garanta eficacitatea justiției penale. Curtea consideră că argumentele Guvernului, care susțin că intervenția Procurorului general era necesară pentru interpretarea corectă a faptelor și a probelor aflate la dosar, nu sunt suficiente pentru a justifica anularea hotărârii de achitare pronunțate în favoarea reclamantului (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Radchikov*, citată anterior, pct. 45—46, și *Bujnița împotriva Moldovei*, nr. 36.492/02, pct. 21—23, 16 ianuarie 2007).

33. În acest sens, Curtea observă mai întâi că, prin hotărârea definitivă din 7 octombrie 2003, reclamantul era achitat și erau casate, în privința sa, atât decizia pronunțată în apel, cât și hotărârea pronunțată în primă instanță. Curtea observă că deciziile pronunțate de instanțele ordinare nu par să fie arbitrare, având în vedere că toate acuzațiile aduse de procuror împotriva reclamantului au fost examinate în lumina mijloacelor de probă prezentate.

34. În continuare, Curtea observă că admiterea recursului în anulare formulat de Procurorul general a condus la condamnarea reclamantului pentru o faptă de natură penală. În consecință, este necesar să se rețină că situația reclamantului, achitat printr-o hotărâre definitivă și condamnat în urma recursului în anulare, s-a agravat în urma acestei căi de atac. Faptul că a fost grațiat în executarea pedepsei este irelevant, având în vedere că situația sa juridică s-a schimbat de la statutul de persoană achitată deoarece nu a săvârșit nicio faptă de natură penală la statutul de persoană condamnată pentru o infracțiune. Nu este relevant nici faptul că respectiva

condamnare pronunțată în urma acestui recurs în anulare corespundea soluției pronunțate prin hotărârea din primă instanță, având în vedere că această hotărâre fusese casată prin Decizia definitivă din 7 octombrie 2003.

35. De altfel, Curtea observă, pe de o parte, că recursul în anulare utilizat în speță de către autorități era o cale extraordinară de atac care nu putea fi angajată decât de Procurorul general, aceasta nefiind direct accesibilă reclamantului. Având în vedere că acest procuror era superiorul ierarhic al procurorului care a participat la procedura din fața instanțelor ordinare, utilizarea acestei căi de atac suplimentare ridică astfel probleme privind respectarea egalității armelor, cu atât mai mult cu cât parchetul își expusese deja argumentele, care nu fuseseră reținute de Curtea Supremă de Justiție în Hotărârea sa definitivă din 7 octombrie 2003.

36. Pe de altă parte, Curtea subliniază că această procedură a recursului în anulare nu se referea la descoperirea unor noi fapte relevante sau la nerespectarea unei garanții esențiale de procedură penală, care, prin natura lor, nu ar fi putut fi invocate anterior de către parchet, ci se referea la aprecierea de către instanțele interne a faptelor și a probelor aflate la dosar, prin care acestea au arătat un punct de vedere diferit de al parchetului cu privire la chestiunea încadrării juridice a faptelor și a vinovăției reclamantului. Or, din dosar nu reiese că instanțele ordinare nu ar fi examinat probele administrate în cadrul unei proceduri contradictorii sau că ar fi ajuns la concluzii arbitrare în raport cu aceste probe (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Bujnița*, citată anterior, pct. 23).

37. În plus, Curtea observă că, în urma acestui recurs în anulare, reclamantul a fost condamnat pentru o infracțiune diferită și pentru alte motive decât cele invocate de procuror pentru a-și susține calea de atac extraordinară.

38. De altfel, contrar susținerii Guvernului, Curtea consideră că limitarea adusă posibilității de a introduce un recurs în anulare constând în introducerea unei asemenea acțiuni în termen de un an nu schimbă cu nimic nici situația în speță, nici deficiențele acestei căi specifice de atac, astfel cum au fost identificate anterior (*Radchikov*, citată anterior, pct. 46, și *Bota împotriva României*, nr. 16.382/03, pct. 39, 4 noiembrie 2008).

39. Având în vedere cele de mai sus, Curtea consideră că utilizarea recursului extraordinar ca un apel mascat și anularea Hotărârii definitive din 7 octombrie 2003 au adus atingere justului echilibru între interesele individului și necesitatea de a garanta eficacitatea justiției penale, nerespectând exigențele unui proces echitabil (*Bujnița*, pct. 23 *in fine*, *Radchikov*, pct. 52, și *Savinski*, pct. 25, hotărâri citate anterior).

În consecință, a fost încălcat art. 6 § 1 din Convenție.

B. Cu privire la capătul de cerere întemeiat pe durata procedurii

40. Reclamantul consideră că durata procedurii penale inițiate împotriva sa nu este rezonabilă.

1. *Cu privire la admisibilitate*

41. Curtea constată că acest capăt de cerere nu este în mod vădit nefondat în sensul art. 35 § 3 din convenție. De asemenea, Curtea subliniază că acesta nu prezintă niciun alt motiv de inadmisibilitate. Prin urmare, este necesar să fie declarat admisibil.

2. *Cu privire la fond*

a) Durata procedurii care trebuie luată în considerare

42. Părțile sunt de acord cu privire la punctul de plecare al perioadei care trebuie luată în considerare, respectiv 29 aprilie 1997, dată la care reclamantul a fost informat cu privire la acuzația adusă împotriva sa.

43. Reamintind jurisprudența Curții (*Aliuță împotriva României*, nr. 73.502/01, pct. 16, 11 iulie 2006), Guvernul apreciază că perioada cuprinsă între pronunțarea Hotărârii interne definitive din 7 octombrie 2003 și Hotărârii din 14 martie 2005,

pronunțată de către Înalta Curte de Casație și Justiție, prin care s-a admis recursul în anulare, nu poate fi luată în considerare.

44. Reclamantul respinge acest argument. Acesta consideră că a trăit în incertitudine de la pronunțarea Deciziei definitive din 7 octombrie 2003 și până în momentul în care a fost înștiințat cu privire la declanșarea recursului în anulare, incertitudine care a devenit realitate la 14 martie 2005, dată la care recursul în anulare a fost admis, iar reclamantul a fost condamnat.

45. Curtea consideră necesar să reamintească faptul că nu pot fi luate în considerare decât perioadele pe parcursul cărora cauza a fost în mod efectiv pendinte în fața instanțelor (*Aliuță*, citată anterior, pct. 16—17), excluzând orice perioadă în care o instanță națională a fost chemată să decidă dacă era necesar sau nu să se redeschidă procesul, ținând seama de faptul că art. 6 din Convenție nu se aplică redeschiderii unei proceduri [*Markin împotriva Rusiei* (dec.), nr. 59.502/00, 16 septembrie 2004].

46. În speță, având în vedere principiile menționate anterior, în examinarea sa privind caracterul rezonabil al duratei procedurii, Curtea nu va lua în considerare perioada cuprinsă între pronunțarea Hotărârii interne definitive din 7 octombrie 2003 și 14 martie 2005, data la care Înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursul în anulare al Procurorului general (*Aliuță*, citată anterior, pct. 16, și *Bota împotriva României* (dec.), nr. 16.382/03, 13 septembrie 2007).

Prin urmare, Curtea reține că durata procedurii care trebuie luată în considerare este de 6 ani, 5 luni și 8 zile, acoperind urmărirea penală și 3 grade de jurisdicție.

b) Aprecierea caracterului rezonabil al duratei procedurii

47. Guvernul consideră că procedura prezenta o complexitate deosebită, legată în special de faptele cauzei și de necesitatea de administrare a probelor. Astfel, apreciază că atât faza de urmărirea penală, cât și faza judecării au avut termene rezonabile și că nicio perioadă de inactivitate nu putea fi imputată autorităților. Acesta citează a *contrario* Cauza *Tudorache împotriva României* (nr. 78.048/01, pct. 19, 29 septembrie 2005), în care numai urmărirea penală a cauzei de către parchetul competent durase 7 ani fără 5 zile. De asemenea, Guvernul subliniază că ședințele au avut loc în mod periodic și în termene rezonabile. Acesta observă că reclamantul și avocatul său au solicitat de 12 ori amânarea ședinței publice în timpul procedurii ordinare, ceea ce a condus la termene suplimentare, suficient de importante pentru a explica durata globală a procedurii.

48. Reclamantul contestă acest argument și consideră că durata nerezonabilă a procedurii este imputabilă exclusiv conduitei autorităților. Acesta subliniază că amânările pe care le-a solicitat în timpul procedurii se justificau prin motive obiective și nu au fost solicitate în scop dilatoriu. De asemenea, reclamantul subliniază că, prin efectul deciziei de casare pronunțate de Curtea Supremă de Justiție la 10 ianuarie 2001, la 4 ani de la începerea procedurii, aceasta a reînceput de la zero. În plus, reclamantul subliniază că avizul medical solicitat de judecătoria nu a fost emis decât cu aproximativ 8 luni mai târziu. Ținând seama de miza litigiului, reclamantul solicită Curții să constate o încălcare a art. 6 § 1 din Convenție ca urmare a duratei nerezonabile a procedurii.

49. Curtea reamintește că acest caracter rezonabil al duratei unei proceduri se apreciază în funcție de circumstanțele cauzei și având în vedere criteriile consacrate de jurisprudența sa, în special complexitatea cauzei, comportamentul reclamanților și cel al autorităților competente, precum și miza litigiului pentru persoanele în cauză [a se vedea, printre multe altele, *Frydlander împotriva Franței* (GC), nr. 30.979/96, pct. 43, CEDO 2000-VII, *Hartman împotriva Republicii Cehe*, nr. 53.341/99, pct. 73, CEDO 2003-VIII]. De asemenea, aceasta reamintește că statele

contractante trebuie să organizeze propriul sistem judecătoresc astfel încât instanțele acestora să poată garanta oricui dreptul de a obține o hotărâre definitivă în termen rezonabil (*Löffler împotriva Austriei*, nr. 30.546/96, pct. 21, 3 octombrie 2000).

50. De asemenea, Curtea precizează că numai întârzierile imputabile statului pot conduce la constatarea nerespectării „termenului rezonabil” (*Proszak împotriva Poloniei*, 16 decembrie 1997, pct. 40, *Culegere de hotărâri și decizii*, 1997-VIII).

51. În speță, Curtea constată că procedura se referea la o infracțiune săvârșită împotriva unei persoane, care implica 2 acuzați, și că aceasta ridică probleme juridice privind încadrarea faptelor imputate acuzaților, precum și privind stabilirea cauzelor care au dus la decesul lui N.C. Prin urmare, cauza prezenta o anumită complexitate faptică și juridică.

52. În ceea ce privește comportamentul autorităților, Curtea observă mai întâi că urmărirea penală a început la 29 aprilie 1997, atunci când reclamantul a fost informat de acuzațiile aduse împotriva sa, și s-a încheiat odată cu sesizarea judecătoria prin rechizitoriul din data de 19 ianuarie 1998. Acest interval de mai puțin de un an nu conține perioade de inactivitate nejustificată și nu arată o lipsă de coordonare în activitatea organelor de urmărire penală [*Lazăr împotriva României* (dec.), nr. 7.022/02, 6 octombrie 2009].

53. Cu privire la faza de judecată, Curtea observă că, odată ce a fost încheiată urmărirea penală, iar cauza a fost trimisă în judecată, procedura s-a desfășurat cu promptitudine, au avut loc ședințe la intervale regulate, iar judecătoria a luat măsurile necesare în vederea administrării probelor și a interogării martorilor și inculpaților.

Curtea observă astfel că Tribunalul București a judecat cauza în aproximativ 10 luni, hotărârea în primă instanță fiind pronunțată la data de 29 octombrie 1998. În acest termen au avut loc ședințe la intervale regulate. Hotărârea în apel a fost pronunțată la 30 iunie 1999, și anume 8 luni mai târziu, dar nici acest termen nu poate fi considerat nerezonabil.

În continuare, Curtea observă faptul că procedura din fața Curții Supreme de Justiție s-a întins pe o perioadă mai lungă. Astfel, Curtea Supremă de Justiție a pronunțat hotărârea de casare cu retrimiteră în primă instanță la 10 ianuarie 2001, ceea ce reprezintă o durată de aproape 18 luni. În acest termen au avut loc 4 ședințe, iar reclamantul a solicitat de 3 ori amânarea cauzei.

54. În continuare, Curtea observă că respectiva cauză a fost casată cu retrimiteră în primă instanță, ca urmare a omisiunii instanțelor inferioare de a răspunde la cererile formulate de acuzați cu privire la necesitatea de a obține avizul Comisiei Superioare Medico-Legale pentru clarificarea contradicțiilor din rapoartele medicale și pentru stabilirea cauzelor decesului lui N.C.

În această privință, Curtea reamintește că, deși nu este competentă pentru a analiza modul în care instanțele naționale au interpretat și au aplicat dreptul intern, aceste casări cu retrimiteră se datorează erorilor comise de instanțele inferioare în timpul examinării cauzei (*Wierciszewska împotriva Poloniei*, nr. 41.431/98, pct. 46, 25 noiembrie 2003). În plus, repetarea acestor casări denotă o disfuncție a sistemului judiciar național (*Cârstea și Grecu împotriva României*, nr. 56.326/00, pct. 42, 15 iunie 2006).

Chiar dacă în speță nu a existat decât o singură casare, Curtea observă că celeritatea procedurii în fața instanței de prim grad și a celei de apel a contribuit în mod negativ la termenul global al procedurii, având în vedere că, datorită erorilor făcute de aceste instanțe, procedura a trebuit să fie reluată de la zero.

55. În ceea ce privește durata procedurii care a urmat, Curtea observă că, în general, aceasta s-a judecat într-un termen rezonabil, ținând seama de faptul că hotărârea definitivă

a fost pronunțată la 2 ani și 9 luni de la pronunțarea deciziei de casare, perioadă în timpul căreia au fost pronunțate 3 hotărâri judecătorești.

56. În ceea ce privește comportamentul reclamantului, Curtea acceptă argumentul acestuia conform căruia cererile de amânare nu au avut un caracter dilatoriu, dar admite că cererile respective au condus totuși la anumite tergiversări.

57. După ce a examinat toate elementele care i-au fost prezentate, Curtea consideră că, deși litigiul ar fi putut fi condus cu mai multă celeritate, durata litigiului, considerată în ansamblul său, nu poate fi apreciată ca fiind nerezonabilă.

Prin urmare, art. 6 § 1 din Convenție nu a fost încălcat cu privire la respectarea cerinței unui termen rezonabil.

II. Cu privire la celelalte pretense încălcări

58. În ceea ce privește celelalte capete de cerere invocate de reclamant și întemeiate pe art. 6 § 1 și 2 din Convenție, ținând seama de toate elementele aflate în posesia sa și în măsura în care este competentă să se pronunțe cu privire la afirmațiile formulate, Curtea nu constată nicio încălcare a drepturilor și libertăților garantate de articolele Convenției. Rezultă că aceste capete de cerere trebuie respinse ca fiind în mod vădit nefondate, în temeiul art. 35 § 3 și 4 din Convenție. În ceea ce privește capătul de cerere întemeiat pe art. 5 § 1 (legalitatea arestării preventive), Curtea observă că arestarea preventivă a reclamantului a luat sfârșit la 4 august 1997, în timp ce acest capăt de cerere nu a fost invocat în fața Curții decât la 29 iulie 2005, și anume după mai mult de 6 luni [*Florică împotriva României* (dec.), nr. 49.781/99, 10 iunie 2003].

Prin urmare, Curtea concluzionează că acest capăt de cerere este fie în mod vădit nefondat, fie tardiv și trebuie respins în temeiul art. 35 din Convenție.

III. Cu privire la aplicarea art. 41 din Convenție

59. Art. 41 din Convenție prevede:

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciu

60. Reclamantul solicită 434 euro (EUR) cu titlu de prejudiciu material, reprezentând diferența de salariu dintre salariul pe care l-ar fi primit dacă nu ar fi fost acuzat de omor și salariul pe care l-a primit efectiv, ca urmare a reintegrării sale pe un post inferior din cauza procedurii penale inițiate împotriva sa. În această privință, prezintă calcule privind salariul pe care l-a primit efectiv în perioada cuprinsă între ianuarie 1998—iunie 2002 și calcule ale salariilor pe care ar fi trebuit să le primească dacă ar fi ocupat același post pe care îl ocupa înainte de arestarea sa, pentru aceeași perioadă. În plus, reclamantul solicită 15.000 EUR pentru prejudiciul moral suferit.

61. Guvernul consideră că cererea cu titlu de prejudiciu material este speculativă și excesivă și solicită Curții să o respingă integral. În ceea ce privește prejudiciul moral pretins, Guvernul consideră că o eventuală hotărâre a Curții de constatare a încălcării Convenției ar putea constitui în sine o reparație echitabilă suficientă. În orice caz, acesta consideră că suma solicitată este excesivă.

62. În ceea ce privește cererea pentru prejudiciul material, Curtea nu observă nicio legătură directă de cauzalitate între încălcarea constatată și prejudiciul material pretins și respinge această cerere.

63. În schimb, aceasta consideră că reclamantul a suferit un prejudiciu moral care nu poate fi remediat doar prin constatarea încălcării din prezenta hotărâre. Pronunțându-se în echitate, în conformitate cu art. 41 din Convenție și ținând seama de circumstanțele specifice ale cauzei, Curtea consideră că trebuie

să i se acorde reclamantului 4.000 EUR cu titlu de prejudiciu moral și să fie respinse cererile de reparație echitabilă cu titlu de prejudiciu moral pentru celelalte capete de cerere.

B. Cheltuieli de judecată

64. De asemenea, reclamantul solicită 191 EUR pentru cheltuielile de judecată efectuate în fața instanțelor interne (costul expertizei medicale și al onorariului avocatului) și 1.260 EUR pentru cele efectuate în fața Curții (onorariul avocatului). Acesta depune la dosar o chitanță dovedind plata unei sume de aproximativ 41 EUR, reprezentând cheltuielile aferente pentru obținerea avizului din partea Comisiei Superioare Medico-Legale, și o chitanță de aproximativ 150 EUR pentru onorariul avocatului, pentru reprezentarea reclamantului în procedura din fața Curții Supreme de Justiție, precum și contractul aferent de asistență judiciară. În ceea ce privește cheltuielile suportate pentru onorariul avocatului în fața Curții, avocata reclamantului pune la dispoziție un contract de asistență judiciară ce conține acordul acestuia pentru ca plata sumelor respective de către Curte să fie efectuată direct avocatei sale; aceasta prezintă, de asemenea, o notă referitoare la numărul de ore facturate și la activitățile desfășurate.

65. Guvernul subliniază că cheltuielile pentru onorariul avocatului în fața Curții nu au fost stabilite efectiv și că, în orice caz, suma este excesivă în raport cu complexitatea cauzei. Acesta solicită Curții să nu acorde decât cheltuielile considerate reale, necesare, rezonabile și dovedite.

66. În conformitate cu jurisprudența Curții, un reclamant nu poate obține rambursarea cheltuielilor sale de judecată decât în măsura în care se stabilește caracterul real, necesar și rezonabil al acestora.

67. În ceea ce privește cheltuielile de judecată efectuate în fața instanțelor interne, ținând seama de toate elementele pe care le deține și de criteriile menționate mai sus, Curtea consideră rezonabilă acordarea sumei de 150 EUR reclamantului.

Cu privire la cheltuielile pentru onorariul avocatului în procedura din fața Curții, trebuie să se constate că, în temeiul contractului de asistență judiciară depus la dosar, reclamantul are obligația de a plăti respectivele cheltuieli. În consecință, în măsura în care avocata are dreptul să solicite plata onorariului său în temeiul contractului, cheltuielile corespunzătoare sunt într-adevăr „reale” (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Tebieti Mühafize Cemiyeti și Israfilov împotriva Azerbaidjanului*, nr. 37.083/03, pct. 106, CEDO 2009-...).

Cu toate acestea, trebuie aplicată o oarecare reducere, având în vedere constatarea conform căreia nu a existat nicio încălcare cu privire la unul dintre capetele de cerere în privința cărora avocatul a prezentat observații în fața Curții (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Nourmagomedov împotriva Rusiei*, nr. 30.138/02, pct. 69, 7 iunie 2007). Având în vedere documentele care se află în posesia sa și criteriile mai sus menționate, Curtea consideră că este rezonabil să se acorde reclamantului suma de 1.000 EUR pentru procedura în fața Curții. Având în vedere convenția încheiată între partea interesată și avocata acesteia, doamna N. Popescu, Curtea hotărăște că suma menționată anterior va fi plătită direct acesteia din urmă.

C. Dobânzi moratorii

68. Curtea consideră necesar ca rata dobânzilor moratorii să se întemeieze pe rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, majorată cu 3 puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În unanimitate,

CURTEA

1. declară cererea admisibilă în ceea ce privește capetele de cerere întemeiate pe art. 6 § 1 din Convenție, referitoare la securitatea raporturilor juridice și la durata procedurii, și inadmisibilă pentru celelalte capete de cerere;
 2. hotărăște că a fost încălcat art. 6 § 1 din Convenție ca urmare a nerespectării principiului securității raporturilor juridice;
 3. hotărăște că nu a fost încălcat art. 6 § 1 din Convenție ca urmare a duratei procedurii;
 4. hotărăște:
 - a) că statul pârât trebuie să plătească, în termen de 3 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii, în conformitate cu art. 44 § 2 din Convenție, următoarele sume, care trebuie convertite în moneda statului pârât, la rata de schimb aplicabilă la data plății:
 - (i) 4.000 EUR (patru mii de euro), plus orice sumă ce poate fi datorată cu titlu de impozit, pentru prejudiciu moral, sumă ce va fi plătită reclamantului;
 - (ii) 150 EUR (o sută cincizeci de euro), plus orice sumă ce poate fi datorată cu titlu de impozit de către reclamant, pentru cheltuielile de judecată efectuate în procedura din fața instanțelor interne, sumă ce va fi plătită reclamantului;
 - (iii) 1.000 EUR (o mie de euro) pentru cheltuielile de judecată referitoare la procedura din fața Curții, sumă ce va fi plătită direct doamnei N. Popescu, care l-a reprezentat pe reclamant în calitate de avocat;
 - b) că, de la expirarea termenului menționat și până la efectuarea plății, aceste sume trebuie majorate cu o dobândă simplă, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, aplicabilă pe parcursul acestei perioade, și majorată cu trei puncte procentuale;
 5. respinge cererea de acordare a unei reparații echitabile pentru celelalte capete de cerere.
- Redactată în limba franceză, apoi comunicată în scris, la 7 decembrie 2010, în temeiul art. 77 § 2 și 3 din Regulament.

Josep Casadevall,
președinte

Santiago Quesada,
grefier

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 523609